

ЗАТОЧЕНИКЪ И СОКОЛЪ¹⁾

Дойди, соколе, соколе,
 Соколе, сиви соколе,
 Соколе, рожбо балканска
 Соколе, родо хайдушка,
 Хайдушки другарь най-малъкъ,
 Юнашки бързи послушникъ!
 Днесъ е Гергьовдень, соколе,
 Утре — задутре май месецъ.
 Гиздава пролѣтъ настѣпи,
 Гиздава, още весела; —
 Я летни, братко, я летни
 Презъ Бѣло-море, въ нашенско
 Тамъ край бѣлаго Вардара,
 И се извиши, извиши
 Надъ Иринъ-Пиринъ планина,
 И много здраве занеси
 И много здраве донесъ ми!
 Ако азъ, братко, не мога
 Ти баремъ иди да видишъ
 Онази гора зелена,
 Онази вода студена,
 Туй хайдушкото сборище
 И самовилско хорище...

1) Стихотворението е писано на заточение въ Подрумъ-кале (Мала-Азия) презъ пролѣтѣта 1902 година.